

VI 1290; Ritschl tab. XLg). — Videtur esse L. Scipio quaestor a. 587 memoratus a Livio 43, 44.

6	 111 ²	Cn. Cornelius Cn. f. pr., aid. cur., q.,	 111111	Scipio Hispanus ¹ tr. mil. II, Xvir sl. iudik., Xvir sacr. fac.
---	----------------------	---	------------	--

Virtutes generis mieiis moribus accumulavi,
progeniem³ genui, facta patris petiei.
Maiorum optenui laudem, ut sibi me esse creatum
laetentur; stirpem nobilitavit honor.

Romae, eodem loco quo N. 1 repertae tabulae tres ex lapide Albano (I 58. VI 1295; Ritschl tab. XLIII). — 1) Videtur esse Cn. Cornelius cognomento Hispanus, missus a. 603 ad arma a Carthaginiensibus accipienda (Appian. Lib. 80), in tribunatu scilicet alterutro aut in quaestura, praetor peregrinus a. 615 (Val. Max. 1, 5, 3, ubi appellatur Hispalus). — 2) Numeri sunt, quibus tabulae distinguebantur. — 3) In lapide post progeniem extat hasta, quam coniungens cum littera praecedente Mommsenus legit progenie mi (i. e. progeniem mihi) genui, prius vocabulum accipiens pro dactylo; contradicit Ritschl opusc. 4 p. 359.

7 L. Cornelius Cn. f. Cn. n. Scipio.

Magna sapientia | multasque virtutes
aetate quom parva | posidet hoc saxsum.
Quoiei vita defecit, non | honos, honore.¹
Is hic situs, quei nunquam | victus est virtutei.
Annos gnatus XX is | l. . eis² mandatus:
ne quairatis honore | quei minus sit mandatus.

Romae rep. in sepulcro Scipionum, tabula sarcophago apta (I 54. VI 1289; Ritschl tab. XLI). — Carmen tractavit Buecheler ind. lect. Bonn. 1876 aest. p. 9. — E. Q. Viscontius rettulit ad fratrem minorem Cn. Cornelii Scipionis Hispani N. 6; sed res plane incerta. — 1) Casus quartus; vita, non honesta indoles, defuit defuncto ad honorem capessendum; lusit poeta in ambigua significatione vocabuli honoris (Mo.). — 2) l[oc]eis supplevit Mo. (intellegens de sepulchro), d[iv]eis (nam primum elementum posse superesse ex d fracta) Buecheler.

8 ..[Co]rnelius L. f. L. n.
[Sci]pio Asiagenus
Comatus annoru.
gnatus XVI

Romae rep. ibi ubi N. 1 seq. (I 56. VI 1291; Ritschl tab. XLh). — Scipio hic defunctus adulescens non fuit filius eius qui primus ex Asia cognominatus est (obstat enim praenomen avi), potest fuisse eius nepos.

9 s
. [Sci]pionem
. [qu]oad veixei.

Romae rep. ibi ubi N. 1 seq., fragmentum sarcophagi (I 57. VI 1292; Ritschl tab. XLj). Cf. Buecheler ind. lect. Bonn 1876 aest. p. 9.